

Papp Tibor

Jerikó

a kíváncsiság szemembe szüzeket lódít
 sisakomra gólyát
 almámra sast
 átlátszó térdharisnyát
 maláji duzzadó medúza táj
 hátam mögött jön a sötétség
 jön a kattogó **J**ön a vasvirág
 higgyétek el **n**ekem
 menetet vágok az **igé**re
 belecsavarom az anyába
 bár a szél **k**ifordítja kenyeremet
 drámát játszi**k** az ezredfordul**ó**
 budai pinceszínháza
 ahol megszólalnak a harsonák
 és Jerikónk jövője beteljesül

mint a hangjegyek

a halak mint a hangjegyek
 kórusban térdepelnek
 tányérjaik összeverő**d**nek
 csillagvillák koccannak csengnek
 mindannyian útra keln**e**k
 uszonyaikból kerítést **f**onnak
 me**g**számolják bordáidat
 tálon ma**r**adt csontjaidat
 körbefut**a**k szeretgetnek
 lerántják a **t**akaródat
 meztelenül **k**iterítnek
a har**S**onák zengedeznek
 akkor

idegen arany

a betű a nélkülözés tengelye
 a félig épült otthon
 az éhség legendaként asztalunkra hajol
 vállunkon szalvétával vezekelünk

házaink között zsíros füsthidak
 és a keserűség szájnýílása
 némi emlék a kertben
 a higanszálként elnyúló nagymamák

fagyos dróthuzalban a villanyfény elakad
 foszforfényű haragos patak
 pálmalábú szőrös tornyomat
 nem díszítem idegen arannyal

éjfél van tízezer éve már
 a hold sókupacát felhők takarják
 zörögnek a szögek a viharban
 a vadkacsák hanyatt repülve menekülnek

szemhéjam fekete papírjával elsötétítetek
 hajszáldrótok sátorában
 a saját koporsóm vagyok
 vicsorogva vár az öregség

AZ OLAJFINOMÍTÓ FÉNYEI SZÁZHALOMBATTÁN